

Nr 165.

Av herr **Andersson, Elof**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till egnahemsverksamheten för budgetåret 1940/41 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 130 till årets riksdag angående anslag till egnahemsverksamheten för budgetåret 1940/41 m. m. har chefen för jordbruksdepartementet bl. a. hemställt (punkt XVII, sid. 109), att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att byrådirektören hos egnahemsstyrelsen Olof Agerberg må, därest han erhåller befattning såsom egnahemsdirektör, i denna befattning tillgodonjuta avlöning enligt löneklass 29 i löneplan i civila avlöningsreglementet. Denna hemställan grundar sig på ett förslag från egnahemsstyrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t av den 15 november 1939, vari styrelsen i förevarande fråga (intaget i prop. å sid. 20) efter att hava meddelat, att det torde vara sannolikt, att Agerberg komme att ansöka om en befattning såsom egnahemsdirektör och att han nu tillhörde lönegrad A 26 med placering i 29:e löneklassen samt erinrat om, att den för egnahemsdirektörerna av styrelsen föreslagna lönegraden A 24 icke omfattar högre löneklass än den 27:e, uttalat sig vilja hålla före, att, därest Agerberg erhöle befattning såsom egnahemsdirektör, han borde tillerkännas personligt lönetillägg till sådant belopp, att hans sammanlagda lön komme att motsvara 29:e löneklassen i vederbörlig ortsgupp.

Departementschefen har på angivna skäl ansett, att löneställningen för blivande egnahemsdirektörer bör bestämmas förhållandevis högt, men har det likväl synts honom, att ifrågavarande befattningar icke för närvarande borde placeras i högre lönegrad än A 23.

Därest departementschefens förslag i förenämnda lönefrågor vinner riksdagens bifall skulle följden sålunda bli, att Agerberg vid erhållande av en egnahemsdirektörsbefattning visserligen erhöle en lön, som med hänsyn till ortsgupp skulle motsvara hans nuvarande men att han i övrigt komme att hänföras till en betydligt lägre lönegrad, än den han nu tillhör, eller till den 23:e från nuvarande 26:e. I exempelvis pensionshänseende skulle detta betyda, att han vid blivande uppnådd pensionsålder skulle få en i det närmaste 1,000 kronor lägre tjänstepension om året, än den han med sin nuvarande lönegradsplacering bleve berättigad till. En icke oväsentlig nedsättning av familjepensionen bleve givetvis även följden. Semesterrätten för honom skulle minskas med ej mindre än 10 dagar eller från nuvarande 45 till 35 dagar. Traktamentsersättningen vid tjänsteresor skulle nedgå, och det torde ej vara uteslutet, att även andra av hans nuvarande förmåner i lönehänseende skulle komma att försämrast. En betydligt försämrad tjänsteställning

skulle för Agerberg sålunda bli följderna av en omplacering i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag.

Nu kan det visserligen invändas, att det för Agerberg står helt öppet att själv välja mellan att kvarstå vid sin nuvarande befattning eller att söka övergå till erhållande av en egnahemsdirektörstjänst. Men när förhållandena så gestaltat sig, att Agerberg — efter att i snart 12 års tid innehåft befattning såsom byrådirektör i egnahemsstyrelsen, därunder han vid ett flertal olika tillfällen eller under sammanlagt närmare 2½ års tid varit t. f. chef för styrelsen — nu funnit sig vilja i fortsättningen ägna sina krafter på ett verksamhetsfält inom egnahemsområdet, där han ansett sin erfarenhet kunna bättre gagna egnahems-saken än vid ett kvarstannande å sin nuvarande post, borde en sådan möjlighet till ett helt säkert utökat och förbättrat utnyttjande av hans kapacitet på området icke förhindras eller motarbetas genom att med ett för egnahemsverksamhetens egen del ur olika synpunkter önskat ombyte av Agerbergs arbetsfält förena en lägre tjänsteställning och försämrade löneförmåner.

Enligt vad jag erfarit, har Agerberg, då han tillkännagivit sin tanke att vilja övergå till egnahemsdirektörstjänst, utgått från att det skulle bli möjligt för honom att bibehålla sin nuvarande lönegradsplacering och sålunda icke behöva underkasta sig annan ändring i sin tjänsteställning än den som kan förorsakas av annan dyrortsberäkning. Givetvis kan det icke beräknas, att han skall vilja underkasta sig ett tillbakasettande i tjänsteställning på sätt som skulle bli följderna av Kungl. Maj:ts förslag.

För att nu hålla öppen den möjlighet till ändrat verksamhetsfält, som Agerberg uttalat sig för och egnahemsstyrelsen liksom Kungl. Maj:t funnit lämpligt tillstyrka, måste sålunda ett visst tillrättaläggande i förberörda lönefråga ske.

Jag vill sålunda föreslå,

att riksdagen må uttala sig för att Agerberg, därest han erhåller befattning som egnahemsdirektör, må bibehålla sin nuvarande lönegradsplacering.

Stockholm den 29 mars 1940.

Elof B. Andersson.